

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Nisporeni din 25 iunie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Gavrilița Leonid Constantin, născut la 09 noiembrie 1982, originar și domiciliat r-l. Strășeni, com. Micleușeni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.02.2015-25.06.2015
2. instanța de apel: 16.07.2015-06.10.2015
3. instanța de recurs: 23.12.2015 - 03.02.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 25 iunie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Gavrilița Leonid Constantin, a fost condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis;

- art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 6 ani 8 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 9 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită, au fost adăugate parțial pedepsele stabilite prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 25 iunie 2015 și sentința Judecătoriei Hîncești din 05 ianuarie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 500 unități convenționale.

A fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Gavrilița L. în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, pe motivul împăcării părților.

S-a încasat de la Gavrilița L. în beneficiul lui Onica Ecaterina prejudiciul material în sumă de 3.000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Gavrilița L. la data de 16 iulie 2014, în timpul zilei, prin acces liber, a intrat în casa lui Budeanu Olga, amplasată în com. Micleușeni r-l Strășeni, unde acționând în scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, pe ascuns, din casa acesteia, a sustras un telefon mobil de model „Orange Tara” cu nr. IMEI 358044031038389 în valoare de 1.200 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzând părții vătămate Budeanu O., un prejudiciu material în proporții considerabile în valoare totală de 1.200 lei.

Tot el, Gavrilița L., la data de 08 august 2014, în timpul zilei, prin acces liber, a intrat în casa lui Onica E., amplasată în com. Micleușeni, r-l Strășeni, acționând în scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, pe ascuns, din casa acesteia, a sustras un telefon mobil de model „Nokia Lumea 520” cu nr. IMEI 3583050223099 în valoare de 2.000 lei, un telefon mobil de model „LG” în valoare de 1.000 lei și din geantă a sustras suma de 2.000 lei, după care cu bunurile și banii sustrași a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel, cauzând părții vătămate Onica E., un prejudiciu material în proporții considerabile în valoare totală de 5.800 lei.

Gavrilița L. la data de 02 ianuarie 2015, în jurul orei 21.30, aflându-se în s. Cristești, r-l. Nisporeni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, sub pretextul că a fost trimis să ia o pereche de pantaloni, abuzând de încrederea proprietarei, a intrat în locuința lui Arhire M. unde în timp ce ultima căuta o sacoșă pentru a pune pantalonii, a luat un cuțit de pe masă și s-a repezit spre ea, a apucat-o de haine și i-a pus cuțitul la gât, astfel amenințându-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, a cerut să-i dea bani și un calculator, după care spunându-i-se că calculatorul nu este acasă, a sustras în mod deschis un DVD - player de model BBK și a părăsit locul faptei într-o direcție necunoscută, cauzând pătimitei suferință psihică și un prejudiciu material în mărime de 800 lei.

Tot el, Gavrilița L., la data de 31 decembrie 2014, în jurul orei 18.00, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, s-a deplasat la domiciliul lui Bostan Aliona, situat în s. Ciorești, r-l Nisporeni, unde folosindu-se de faptul că proprietara nu era la domiciliu, sub pretextul că urmează să ducă careva bunuri materiale proprietarei, a dobândit de la fiica minoră Bostan Adriana, o scurtă de iarnă pentru dame cu costul de 530 lei, un inel din aur cu proba 585 cu greutatea de aproximativ 7 grame, cu costul de 520 lei pentru un gram și un inel din argint cu greutatea de aproximativ 8 grame, cu costul de 230 lei pentru un gram, cauzând pătimitei Bostan A. o daună materială în sumă totală de 5.830 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Gavrilița L. a fost calificată *de drept* în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și anume –*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – *tîlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența*

periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 190 alin. (1) Cod penal – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- a recunoscut vina pe deplin, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar prima instanță i-a aplicat o pedeapsă prea aspră;

- partea vătămată Budeanu O. căreia i-a fost sustras telefonul mobil nu a prezentat în instanța de judecată careva bon de plată ce ar confirma costul telefonului mobil;

- îi pare foarte rău de cele comise și sincer se căiește.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, a fost respins apelul inculpatului ca nefondat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a stabilit vinovăția inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat că vina inculpatului Gavrilița L. în comiterea infracțiunilor imputate se confirmă prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată: declarațiile părților vătămate Budeanu O., Onica E., Arhire M., Bostan A., martorilor Culeanu V., Culeanu C., Sava I., Pîslaru M., Onica V., Platica R., Arhire A., Vistarovski V., Bocșenean I., Codreanu Ș., Drucinski A., Bostan A., Sfercevscaia L. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.11.2014 și anexa (f.d. 39); procesul-verbal de examinare a obiectului din 20 ianuarie 2015 (f.d. 60); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11.09.2014 și anexa (f.d. 41); procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 08.08.2014, precum și planșele fotografice anexă (f.d. 7); procesul-verbul de ridicare din 14 august 2014 (f.d. 22); procesul-verbal de examinare a obiectului din 28 august 2014 (f.d. 25); ordonanța și proces verbal de ridicare din data de 17.02.2015 (f.d. 24-25); ordonanță și proces verbal de ridicare din data de 24.02.2015 (f.d. 27-28).

În viziunea instanței de apel, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f), art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 190 alin. (1) Cod penal.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei închisorii.

Instanța de apel a reținut că reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, inclusiv că inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii nu s-a corectat continuând activitatea infracțională, de faptul că a recunoscut integral vina și regretă cele comise, totodată, ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, instanța de judecată just a apreciat că posibilitatea de corijare și reeducare a inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate.

Instanța de apel a statuat că la aplicarea pedepsei cu închisoare, în limitele sancțiunii normelor incriminate, prima instanță just a evidențiat faptul că, inculpatul se afla în stare de recidivă deosebit de periculoasă, deoarece anterior a fost condamnat de trei ori la închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor intenționate.

În viziunea instanței de apel, prima instanță just, la aprecierea modului și măsurii de pedeapsă, a luat în considerație atât circumstanțele atenuante, cât și cele agravante, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor incriminate, ce fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, de personalitatea inculpatului, căința sinceră a ultimului, de faptul că anterior a mai comis infracțiuni similare, nu a manifestat semne de integrare în societate, nu a făcut careva concluzii în vederea schimbării comportamentului său, privind respectarea regulilor de conviețuire și a ordinii de drept.

Ce ține de învinuirea adusă inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că în ședința primei instanțe au intervenit situații favorabile pentru inculpat și anume împăcarea acestuia cu partea vătămată, ultima careva pretenții materiale nu are față de inculpat, astfel legea penală permite împăcarea părților și instanța de judecată just a procedat potrivit prescripțiilor art. 109 Cod penal și a încetat procesul penal pe acest capăt de învinuire.

Totodată, instanța de apel a stabilit că inculpatul este predispus de a comite delict penale, deoarece anterior a fost supus răspunderii și pedepsei penale, însă concluzii corespunzătoare nu a făcut și a comis delict similare. De asemenea, prima instanță just a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Onică E., dispunând încasarea din contul inculpatului cu titlul de prejudiciu patrimonial suma de 3.000 lei.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță just a aplicat prevederile art. 90 alin. (10) și art. 84 alin. (4) Codul penal, iar măsura de pedeapsă a fost stabilită în limitele prevăzute de legislație.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Gorencu C. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și probele administrate pe dosar nu au fost verificate de către instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a apreciat din nou circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei stabilite de prima instanță, fără a stabili altele noi și nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, inclusiv nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel;

- instanța de apel a constatat că pe cauză există circumstanțe atenuante, care se i-au în considerație la stabilirea pedepsei, însă nu le-a enumerat;

- la aplicarea pedepsei inculpatului instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență prevederilor prevăzute de art. art. 61, 75 Cod penal;

- pedeapsa stabilită de instanțele de judecată nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante, nefiind motivată cumularea totală a pedepselor, în final fiind aplicată o pedeapsă prea gravă;

- instanțele de judecată i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, adică mai mare de 3/4 din maximul celei mai aspre pedepse, prin urmare fiind aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale;

- la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență faptului, că inculpatul a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate; a depus cerere și cauza a fost examinată în procedura simplificată în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală mult mai rapid, fără a fi citați martorii și alte persoane; a colaborat cu organul de urmărire penală; se căiește sincer de cele comise; a conștientizat pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte; a promis că pe viitor nu va m-ai săvârși careva acțiuni ilegale; careva consecințe grave n-au survenit; la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află; are domiciliu permanent în com. Micleușeni, r-l. Strășeni.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a respinge prezentul recurs ca inadmisibil, deoarece redă textul apelului declarat, iar instanța de apel pe deplin l-a examinat și apreciind toate probele în ansamblu, în conformitate cu art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lui. De asemenea, instanța corect a constatat vinovăția lui Gavriliță L. în comiterea infracțiunilor imputate, iar termenul

și categoria de pedeapsă au fost stabilite în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

8.1 Cu referire la temeiul invocat de avocatul Gorencu C. prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și probele administrate pe dosar nu au fost verificate de către instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală; instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, inclusiv nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel, Colegiul penal constată că nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

În această ordine de idei, se reține că instanța de apel, distinctiv în raport cu cele trei infracțiuni imputate în sarcina inculpatului, a motivat cu suficientă amplitudine în filele 240-251 v. III, din cuprinsul deciziei atacate, soluția de vinovăție a inculpatului, calificarea acțiunilor acestuia, inclusiv și individualizarea pedepsei.

Dintr-un alt punct de vedere, Colegiul penal cu titlu de premisă reține că, instanțele au obligația de a-și motiva hotărârea în vederea garantării bunei administrări a justiției, dar și a drepturilor părților la un proces echitabil, în conformitate cu dispozițiile art. 6 din CEDO, astfel ca justițiabilul să poată observa care dintre argumentele sale au fost acceptate și motivele pentru care aceste apărări i-au fost respinse (cauza Burg și alții c. Franței, cauza Suominen c. Finlandei).

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând posibilitatea părților din proces și opiniei publice să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de control judiciar, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Reieșind din jurisprudența CEDO, instanța de recurs reiterează că nu trebuie să existe un răspuns la fiecare argument avansat de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Instanța de recurs reține că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a constatat existența faptelor și a prezentat împrejurările de loc, de timp, de mod, de mijloace, scopul în care au fost săvârșite faptele și a concluzionat corect că acestea se circumscriu încadrării juridice în baza art. art. 186 alin. (2) lit. d), 188 alin. (2) lit. e), f), 190 alin. (1) Cod penal. În continuare, instanța de recurs în aceeași ordine de idei specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, se constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de inculpat ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

De asemenea, instanța de recurs constată că conform apelului declarat de către inculpat, acesta a invocat critici referitor la pedeapsa aplicată, neinvocând dezacordul cu probele sau starea de fapt stabilită de prima instanță, cu toate acestea instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, astfel s-a conformat dispozițiilor prevederilor art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, care prevăd ca principiu fundamental pentru judecata în fața instanței de apel, obligația acesteia ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

8.2 Cu referire la cele invocate de recurent în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată că autorul critică hotărârile instanțelor de fond referitor la stabilirea pedepsei, ce se consideră a fi prea aspră și din care considerente se solicită aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului pentru faptele săvârșite.

Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 82 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolelor imputate acestuia prin rechizitoriu, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

În primul rând, instanța de recurs remarcă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de recurs menționează că inculpatul este condamnat în baza art. art. 186 alin. (2) lit. d), 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și se află în stare de recidivă deosebit de periculoasă, astfel, conform art. 34, 82 Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

De asemenea, Colegiul evidențiază că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, astfel potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, ultimul beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din art. 82 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-78 din Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de până la 4 ani, astfel încât, conform art. 82 Cod penal, pedeapsa minimă nu poate fi mai mică de 3 ani închisoare. La judecarea cauzei în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, limita maximă de pedeapsă prin reducere cu o treime va fi 2 ani și 8 luni, iar cea minimă, va constitui 2 ani închisoare. Astfel, după caz, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care este de la 2 ani - la 2 ani și 8 luni închisoare. Sancțiunea art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 8 la 10 ani. Conform art. 82 Cod penal și în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care este de la 5 ani la 6 ani și 8 luni.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 2 ani 8 luni închisoare în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și de 6 ani 8 luni închisoare în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, se încadrează în limitele sancțiunii normelor penale date, conform noilor limite stabilite.

Colegiul penal reține că, în prezenta cauză penală, prima instanță a reținut ca circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal – căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea vinei, iar ca circumstanțe agravante, conform art. 77 Cod penal, au fost stabilite – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. În același timp, Colegiul penal relevă că, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (*pct. 35 Hotărîrea Plenului CSJ nr. 13 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești din 16.12.2013*). Deci în speța dată, urmează a fi reținute ca circumstanță atenuantă –căința sinceră și ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, împrejurări ce au fost menționate și de instanța de apel, din care considerent, instanța de recurs respinge critica recurentului precum că instanța de apel a constatat că pe cauză există circumstanțe atenuante, care se i-au în considerație la stabilirea pedepsei, însă nu le-a enumerat.

Totodată, Colegiul atestă că, la stabilirea pedepsei, instanțele de fond în conformitate cu art. 75 Cod penal, au ținut cont și de faptul că infracțiunile săvârșite de inculpat se atribuie la categoria celor mai puțin grave și grave, la locul de trai se caracterizează negativ, ca o persoană problematică și care consumă abuziv alcool, nu a manifestat semne de integrare în societate și nu a făcut careva concluzii în vederea schimbării comportamentului său, privind respectarea regulilor de convețuire și a ordinii de drept, astfel corect au conchis, în atare circumstanțe reeducarea și corijarea inculpatului este imposibilă fără izolare de societate, definitiv fiindu-i numită pedeapsa conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total, de 9 ani și 4 luni ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, pedeapsa ce este egală cu limita maximă stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la care se putea ajunge urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului Gorencu C. precum că la aplicarea pedepsei inculpatului instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de instanțele de judecată nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante, nefiind motivată cumularea totală a pedepselor, în final fiind aplicată o pedeapsă prea gravă, adică mai mare de 3/4 din maximumul celei mai aspre pedepse.

Mai mult ca atât, referitor la criticile invocate de recurent precum că instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență faptului, că inculpatul a depus cerere, cauza

fiind examinată în procedura simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală mult mai rapid, fără a fi citați martorii, a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate, a colaborat cu organul de urmărire penală, instanța de recurs reiterează că, aceste circumstanțe au atras incidența procedurii simplificate în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, la cererea inculpatului, în urma căreia prima instanță a redus cu o treime pedeapsa cu închisoare, prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Ce ține de circumstanțele precum că inculpatul a promis că pe viitor nu va m-ai săvârși careva acțiuni ilegale, careva consecințe grave n-au survenit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are domiciliu permanent în com. Micleușeni, r. Strășeni, Colegiul penal menționează că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanțelor de fond, deoarece nu diminuează cumva responsabilitatea pentru infracțiunile săvârșite.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde în privința lui Gavrilița L. nu se constată, iar pedeapsa, astfel cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Gavrilița Leonid Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 24 februarie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie